

VIENESTE SI VEI PUTEA

ROMANULU

Cap. Dist.
Pe an..... lei 128 — 152
Pe săptăm... 64 — 76
Pe trei luni... 32 — 38
Pe uă lună... 11 —
Un exemplar 24 păr.
Pentru Parisul pe trimestru fr. 20
Pentru Austria..... flor. 10 v. av

Din cauza serbătoriei de astăzi, tipografia fiindu-i închisă, diariul nu va fi să măne.

La 16 Aprilie a spirat prenume-
rarea a vre 200 de abonati. Cel din
judecătu sunt prevestiti prin banta
diariu a diariului care le arata
espirarea termenului. Cel din Bucu-
resel au fostu si vor fi preventi prin
împartitorii foii. Acel daru cari vor
bine-vol a prenou abonamentul,
sunt rugati a nu întardia spre a nu
incerea intrerupere.

Administratorul ROMANULUI
TIMOLEON PALEOLOGU.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULUI.

VIENA, 2 Maiu. — Oficiale. Conferința se va întruna la London în 7 Maiu. Prusia, Rusia și Austria vor fi reprezentate prin ambasadorii lor de la London.

PARIS, 2 Maiu. Monitorul de săptămână vorbind în privința cestuii Luxemburgului dice: Franția nevoindu-se să impiedice acțiunile celor trei curți mișcări, le-a lăsat să singure îngrijirea dăsării, impunându-se Prusiei, dăsă afacere care în ochii Franciei este faimantă de totă năstătă. Cestui de dreptă publică și de interes general.

(SERVITIU PRIVAT ALU MONITORULUI)

PARIS, 30 Aprilie. — Se anunță dintr'u bună sorginte că regale Olandei ar fi luat inițiativa convocației conferinței la Loadra.

L'Etendard și Le France constată că guvernul italiano a consiliat de mai multe ori pe Curtea de la Berlin de a satisface cererile legișionale ale Franciei.

PARIS, 4 Maiu. — Invitațiile la conferință către puterile semnătoare tractatorilor din 1839 vor fi semnate de regale Olandei. La France găsește în discursul regelui Prusiei uă expresiune sinceră de amură de pace. La Patrie dice că datele deschiderei conferințelor nu este încă fixată. Este certă că conferințele vor să locuă la Londra.

Monitorul Universal publică astăzi de dimineață uă notă care se poate resuma astăfel: După incidentele cari au cauzat nereușita cestuii Luxemburgului de la început, guvernul împăratului a crezută de cuvintă a lăsat să fie într-o măsură de precauție, cari au consistat în a ridica efectivul regimentelor, a cumpăra cai și a pune cetățile de la frontieră în stare de apărare. Noutățile pacifice, survenite de cătăva timp, au determinat pe imperatorele de a reduce cumpărarea cailor la strictul necesar și de a lăsa la vîtră loruș soldații cari erau să fie chiamați. Această notă nu lasă mai de locuindu-i asupra măștinerii păcei.

WIENĂ, 1 Maiu. — La 12 Maiu va avea locuă conferință preparativă a reprezentanților Angliei, Franției, Austriei, Prusiei, Rusiei și Hollandei. Conferințele de la Londra se vor preside de lord Stanley.

DUSSELDORF, 29 Aprilie. — Eri a avut locuă un prânz de gală pentru a celebra întârcerea

comitetul și comitese de Flandra unde misiunea română a înțintă să fie invitată. Sera, misiunea a asistat la unu mare balu datu de municipalitatea de Dusseldorf în onoarea A. L. R., și care a fostu 4,000 invitați. După balu, A. S. și a lăsat adio de la misiune care pleca astă săptămâna din Dusseldorf. Toți membri misiunii române au fostu onorați cu ordinul de Hohenzollern-Sigmaringen.

BERLIN, 1 Maiu. — Camera. — Președintele alesă Forckenbeck; vice-președintele Anteiu, generalul Stavenhagen; președintele alii duilea, comandanțele de Eilenburg, vîrul mînistrului.

LONDRA, 1 Maiu. — Camera Comunelor. — Stanley speră să soluționeze amicabile în cestuii pendință sări a voii se o garanție. Anglia în casu de resbelu va observa să strictă neutralitate.

BRUXELLES, 1 Maiu. — Camera. — Guvernul a cerută unu creditu de 8 1/2 milioane pentru a apăra eventualitatea straordinare.

NEW-YORK, 30 Aprilie. — Maximilian a căutat în zadară a forța trăcere, traversându corporul din Querato. Juarez a ordonat cortesilor de a face pe împăratul prisonier de resbelu.

DARMSTADT, 29 Aprilie. — În Cameră, mulți deputați au propus că Hesa întregă se se coprină în confederația de la Nord. Discursul tronului prusian a cauzat scăderi la bursile din Paris, Wiena și Amsterdam.

CORFU, 30 Aprilie. — Se vorbește la Canea că Omer-Pasa va deschide cestuii cu 56 batalioane. Egiptenii resculați nu mai au de cătu 6,000 de omeni.

București 20 Maiu. — 2 Florar.

Între membrii Municipalității avem amici politici și amici personali. Avem daru înăuduită înlesnire dă le face cunoșcutuori ce faptu dovedește că nu său implitu, cu totă strictea și energie cerută, datorie lor. Unu ese-

mene săptu care reclamă în contra dumneloru ni s'ascură că este construirea canalului de susț calea Mogoșoaia. Contractorul nu pune totu de dăuna la construirea boltei, căramida prescrisă după contractu. Architectul numită de Comuna spre a veghiu, a raportat în două rânduri d-lui Primarul; domniașa a facutu contractorului cunovitele observări; contractorul însă nu ascultă și urmează a face lucrarea conformă voinei săle care este în neconformitate cu contractul și cu interesul publicu. Reclamă daru la rândul nostru și contra contractorului și contra puterii executive a Comunei și spăramu, suntem sicuri că nu ne voru sili și dumneloru a reclama de mai multe ori și sără nici unu folosu, precum ne silesce d. Ministrul de res-

beldu și colegii domniei săle a reclamă în desertu contra violării legii de contabilitate ce să facutu prin urgintă și de urgintă la Ministerul de resbelu.

Foile austriace plângă fără de unele emisarii ruși între populația slave ale Ungariei. Ele spun că suptu pretestu de căutări scintifice, acești emisari mergu din satu în satu și șteșescu că Czarul va inaugura în curându unu guvernămēntu părintescu și pentru acea fracțiune a gintelui slave. Galicia asemenea este frâmentată de propaganda rusescă. Desbaterile din Vienna dică că aceasta este uă dovadă despre dispoziția Rusiei contra Austriei în casu de complicări în Europa; inimicul, dice, minăză d'acumă te-

ramul. Totu Presa austriacă spune că Rusia armăză cu totă grăba ce-i permite distanțele cele mari ale teritoriului său: aprovisionările mari de resbelu se grămadescu în Warszawa, în Wilna, la Kief, la Kaminice și regimentele de veterani se ducu de la Est spre Sud-Ost alu imperiului.

Pe dăltă parte soile russesci atacă c'uă violintă crescentă nu numai pe Turcia, daru mai cu séma pe puterile europene și pe Francia în parte.

Pentru ca publicul nostru se se convingă, reproducem aci chiaru unu micu articolu alătruitul rusu.

„Scirile ce priimim din Constantinopole și din Atene suntu fără triste. Pórtă, meprisendu tōte sfaturile și rezistențile puterilor europene, se pre-

gătescă a dă uă lovire otăritorie insurgenților creștini. „Omer-Pasa a sositu la Cădădia, și va începe unu resbelu cumplită care se va sfîrși prin sterminarea creștinilor. Se pote că Turciu cu totu sublimul eroismu alu Crescenilor, se isbutescă în a loru întreprindere, căci potu se întrebuinteze fără temere totu felul de violintă; ei potu arde orașele și satele și ucide pe locuitorii, căci sciul că Europa va sta cu nepăsare în facia acestor grozăvie.

„După depeșă ce priimim represențanții europani la Constantinopole suntu inactivi, cu totu refuzul Portii. El ascăptă rezultatul campaniei lui Omer-Pasa, și anca se dice că d. Bourée,

ambasadorele franceze, ar fi propusu Portei dă pune flota iei suptu comandă unui amiral englez, spre a face temeinică blocarea Cretei.

„Acestă săptă arată învederă în ce parte suntu simpatie Occidentului. Dică puterile occidentale ar avea în adevără simpatie pentru nemocinii crescini, nu șepeșe îndouieșă că ele aru optină de la Pórtă ori-ce concesiuni.

„Nici uădată ca acumă a fostu mai învederă neputința imperiului otomanu, șar fi de risu a presupune că Pórtă ar avea cutesarea a s'opune unei interveniri a puterilor celor mari, de nu s'ar rezima pe susținerea vr'urora dintre ele.

„Responderea daru a evenimentelor ce ar putea surveni trebuie se cađă nu numai pe Pórtă, daru și pe cei cari, prin inacțiunea și nepăsarea loru, se facă compliciti încăpăținări iei.“

Așa daru, după cele ce spună foile austriace, după căte scimă și vedemă noi p'aci, și după tonul cu care vorbescu foile russesci, putem dice la rândul nostru că și de risu a presupune că Rusia ar fi lucratu astăfel de nu s'ar fi rezimatul pe resbelul ce credea de sicură că va începe între Francia și Prusia. Cătă însă se recunoscem că Rusia de la 52 începe a perdutu cu totul miroslul politicu și nu l'a redobendită încă.

Din resbelele ieș Rusia eșia învinătă, nu prin puterea armelor, ci prin miroslul politicu ce avea și care facea că alegea momentul favorabil. La 1832 însă a perduț acelu miroslu sicur; a credutu că Englateria nu se va alia cu Francia, că Austria și Prusia voru trace cu dânsa, și astăfel porunci lui Menthikoff se și pue paltonul celu lungu, flotă de la Sevas-

topole se ncăpăresbelul și unei părți a oscirei săle se iei Principatele Române emanetă. Lucrurile însă au mersu altu felu, și dacă Napoleon III n'ar fi fostu silitu din cauza resbelului Italian ce era deja otăritu, a face mai curându paces, Rusia ar fi plătitu cu multu, cu forte multu mai scumpă lipsă de miroslu politicu. În mai multe ocasiuni d'atunci a arestatu că nu și-a redobendită miroslul. Astăfel a credutu că va impeda unirea Principatelor prin in-

trigile ce făcea la 1837 și 1838 în Moldavia și p'aci; astăfelu la 1839 a credutu că va isbuti a face se nu se recunoscă faptul nostru politicu de la 24 Ianuariu. Astăfelu a greșită în procedările săle în privința Franciei căndu Imperatul Alessandru mergendu la Niça, n'a ntorsu Imperatului Napoleone visita ce i-a fostu facutu și n'a priimută propunerea ce negreșită i-a facutu dă reconstituirea ducatului Warszavei spre a scăpa astăfelu, celu puținu pentru cătăva timp, dă reconstituire prin silă întregul răgădu alu Poloniei. Astăfelu a greșită la 1866 căndu a credutu că revoluția de la 11 Februarie nu va isbuti și, combatându-o prin tōte mijloacele în intru și-a afară, a arestatu din nou că tot rugetă reu pentru noi, căn locu dă ne reda de la sine-și Besarabia ea voiesc a lua întrăga România, și astăfelu în locu dă ne atrage în favore-i ne respinge, ne face se ne tememă și s'o considerăm că celu mai mare și mai periculosu inimic. Astăfelu s'acumă, credendu că se va face de sicură resbelu între Francia și Prusia Rusia impinge la rescolă în totu Orientele și, mergendu pînă lovi și pe Austria și pe Francia se demască și se compromite din ce în ce mai multu.

Depeșă oficiale de aici dă uă nouă confirmare stăruitorei afirmări ce făcurămă că d'ua cam dată nu se va face resbelu între Francia și Prusia și dovedescă uădată mai multă că Rusia i-a lipsită s'acumă miroslul politicu și că cei cari la noi se ntorecă încă spre Nordu voru remăne și de astă dată, precumă a remasă la 1837, la 1849 și la 1866, cu busele amfiate de suflarea crivețului.

Intr'unul din numerile trecute a retarămă că chiaru d'ar fi resbelu totu Rusia nu mai pote intra în România de căndu ea are su capul ei unu Hohenzollern care este d'ua potrivă susținută de Francia și de Prusia. Acei însă cari printuă vechia deprindere nu mai credu de cătă în puterea crivețului, n'au pusu nicu unu temeu pe disele noastre. Se speră că pote voru înțelege mai bine fericea ce avem, puterea ce avemă căndu vomu vedea c'unu Rigatul ca

nu se potu nici esprime prin cuvintul omenește; uă singură minută resumă cîte uădată totu ce se pote suferi în acesta lume.

Marta însă triumfă de desperare prin energia sufletului său, cumu triunfase de moarte prin puterea elasticitate a tinereței. Ea consolă pe mama sea; tōte suspinurile cele mai nabușite și cele mai dure-roșe ce se suiră la anima eroicei copile, nimeni nu le vești și nu le sciu nici uădată: ea înseșă se sili a uită aceste suferinje, refuzându-și pînă la dreptul dă se fragedi privindu nefericirea ieș; ea nu se gădi a acusa pe Dumnezeu nici pe omeni nici pe ea înseșă; ea suferi întristarea cu simplicitate, fără iluioane și fără tinguri.

Din șina în care se simpă astăfelu lovită, Marta nu mai pronunță numele d-lui de Tresserves; par că smorul ieș se stinsese uădată cu lumina ce nu era se mal vîdă. D-na Daubert imita această tăcere, și cu tōte astă Maurice nu lăsa se trece uă singură di fără se sui la ulja Moustiers; elu iști luase parte din suferințele acestei lungi boli, asistase de departe la agonie acelor frumoși ochi pe care i adora. Cu tōte că se rugă adese oră a i se permite se via lingă Marta, doctorii și

uă căutare necontentă a doctorelui. Fu unu tristu convoiu acela ce condusă pe Marta murintă la mica locuință părintescă, fu uă tristă și pentru bătrâna Betsy, și cea-a în care primi în brațele săle pe tinerei ieș stepină mal fără viață. D-na Daubert, încințătă, alergă cu grăbire și luptă cu energia ce inspiră desperarea contra boli care, multe septembrie, tortură pe copila ieș. Muncită de unu deliru mal necontentu, Marta confundă în ideile ieș fără legătură emoțiunile deosebite, ce agităsează cea mal de pe urmă periodă a vieții ieș; plăsările și triumfulu se mestecă în spiritul ieș turburat, numele lui Maurice nu părăsia nici uă dată buzele ieș. Căte uă dată căntă; vocea ieș muștează începea unu cântecu, totu de dăuna acelu ajun, ce se stingea într'unu gemetă. E torintele, torintele, dicea ea seculandu-se de pe patul ieș și înțindându-și mănele; ea și cumu ar fi despiciu nescu unde nevedute.. Visul ce nconjurase viața ieș de triste presimpturi o urmăriu încă și în friguri. Bola se prelungia înderință, teribile, înmulțindu-și atacurile, chiuindu cu invierunare pe slabă creatură; însă tine-

rețea are neasemeneate resistențe ce obosește și uătăchia pe moarte. Marta triumfă, supă delirul și asupra frigurilor;

Belgia se simple prin căsătoria Comitetului de Flandra mai tare din ce era pîn'acum și că noi și numai noi, care avem multu nu mai suntem în stare să prețuim cea-a ce avem și se ne facem demni de cea-a ce avem.

Ecă ce dice, în privința acestei căsătorie, Belgia prin diariul *Ecole du Parlementul*.

„Familia noastră regale, legată deja cu antica casă de Habsburg, a cărei maiestate nă a fostu micșorată prin invingerile ce-a avută a suferi de curându, și pentru care totu anunță uă spripiată și strălucită întinerire, va numera în curându în sénul său uă principesa esită dintr'u viță chiamată a domini destinate Germaniei. Ea este din acea puterică ginte de Hohenzollern, ai căroru capi au fostu mai toți ómeni eminenți și căi-va ómeni de geniu.

In maritagliul ce se va sevîrși septembra acăsta, afară de simpatie mutuale cari au adusu insocirea, totu pîrtă semnul cordialității raporturilor între țările de unde suntu regali soci.

Însă, se va dice, acăstă alianță nu arătă ore uă apropiere pră manifestă spre una din cele doue puteri a căroru antagonismu cauză astădi atâtă îngrijire, s'acăstă apropiere intr'unu asemenea momentu, este ore compatibile cu neutralitatea asolută a țărui noastre? Ar fi uă amâgire forte mare căndu ar atribui cine-va maritagliul comitelui de Flandra unu înțeleșu ore care de astă natură. Cu totul din contra, guvernul francesc nu pote vedea de cătă cu cea mai viuă satisfacție unu evenimentu ce stabilesc e uă legătură între dinastia noastră și uă familiă ce este legată de amintirile cele mai gloriose ale epocii napoleoniene.

Prințipele de Hohenzollern, tata vîtoriei prințipe de Flandra, este fiul lui sorei lui Ioachim Murat; și una din sorele acestui prințipe s'a insocită cu marchisul Pepoli, strănepută alătă celuiaș Murat, unul din diplomați distinși ai Italiei actuale. Așa daru în doue rânduri betrânul sănge de Hohenzollern s'a unită cu gloriosul sănge plebeianu alătă cunnatului lui Napoleon I. Maritagliul ce se va celebra va consemna daru pentru familia noastră regale legături cu „dinastia imperială a Franției și totu d'ua dată cu ilustra familiie insocată cu desvoltarea măririi Germaniei.”

Așa daru ena-ști Belgia se măndresce și se simple mai puterică fiind că fratele regelui iel s'a insocită cu sora Domnului Românilor; și noi, noi cari avem pe tronul Românilor pe ena-ști Hohenzollern, pe ena-ști fiul acelei familie care a produsu eroi și că-

rea-a Germania întrăgă i-a încredințat destinațile iei: noi care avem uă indouită protecționea Franției, de căndu săde pe tronul României una din rutele d'aprove ale Marei Imperatru, noi numai nu n'negem uă nimic și nu scimă se dăm putericul fundator alătării noastre totu concursul nostru spre a conduce România pe ca-

lea cea gloriósă pe care Hohenzolern și Napoleone au condusu unul Prusia și celu lătu Franchia! Daru nu, suntu pucini, forte pucini acei a cărora minte și animă a' n'ghiată de suflarea crivețului, Români în genere simpt și cugetă și Români voru merge acumă cu vechia loru credință și virtute acolo unde-i va conduce geniul României, intrupătă acumă intr'unu principe în ale cărui vine curge unu sângă indouită glorioasă.

Dacă insă d'ua camdată scirile ce vină din Occidente suntu plăcate, nu este nici politică nici înțeptu ca națiunea română se nu simtă ce se petrece în juru și se nu dea guvernului principelui Carolu totu miq'lōcele trebuitore spre a ne pune în stare pe d'ua parte se parămă unele loviri, eru pe d'alti se fîmă gata spre a profita de momentele priincișe.

Dacă se pote înălătura resbelul celu fatal din Occidente, nu pote fi siguri că va fi totu astu-fel și cu resbelul din juru-ne. Oraintele coleacie și pote din d'ui se isbucreșcă Vulcanul. Nu trebuie asemene se 'nchidemă ochii spre a nu vedea ce se petrece în România de peste Carpați. Suntu grave, forte grave fulgerile ce se vedu pe genele Carpaților. Spaciul nu ne permite adă d'a da uă dare de sămă mai pe largu, după foile române din Wiena, din Pesta, din Săbiu și din Brașovu; acei insă cari mai au în peptul loru uă animă de Români suntu în stare se n'țelgă situaționea priu pucinele liniie ce le vomu pune suptu ochi.

Gazetta Transilvaniei publică necontenită în capul foiei următoarele linie:

„Pentru articolu de fondu.

„Dupa ce autonomia marelui Principatul alătă Transilvaniel este recunoscută, confirmată, săncionată și sigilată prin nenumerate jurăminte depuse de către Domnitorii și de către totu clasele poporului; după ce principalul criteriu alătă autonomiei unei țărui este dieta iel: ne rugămă se se redeschidă dieta Transilvaniel pe temelui legii electorale din 1862-64.“

— D-na Daubert nu cetezări aî da astă permisiune. Căndu nemorocirea sermanei copile fu sevîrșită elu nu mai ceru permisiune s'o vădă; n'avea destulă curajă, și era grăză de desperarea Martel, și mai mulțu ană pot de iritabile alterare a incantătoriei iel facia.

D-na Daubert insă nu se obosia d'ă cerceta sciință, chiamându lingă Marta pe toți medici a căroru dibacie o audise lăudându-se și blestemă slabele iel miqd'loce bănescă, ce lipsia pe copila iel de căutări mai luminate, de consilie mai folosită. Cea mai mare parte din acei pe cari nu consulta scutură din capu fără ceteza se se pronunțe; erau insă unii ce dău ore cari speranțe, și cătă de slave ar fi fostu astă speranțe, sermana mamă se agăță de ele cu pasiune. Marta se supunea la totu felul de incercări fără acceptă nimic; destinata se aritase pără milă pentru dinsă pentru ca se mai potă avea incredere în clementia iel.

Iarna trecea, crudă și tristă, éra pe la sfîrșitul lui Februarie; pămîntul era acoperit de zăpadă. D. de Tresserves se suse într'uă dimineață la uliția Moustiers, ca în totu gilele pentru a cerceta despre Marta; elu era se se depărteze căndu d'ua dată uă neacceptată inspirație și în-

intr'uă articolu, suptu titlu „Tu iei”, scrisu în septembra patimilor și publicată în ziua inviuării, decanul presei Române, d. Baritiu, aplicându la România de peste Carpați istoria mănuitorului și lăsându Ungurilor roilul celor cari cereau restignirea lui, dice între altele, următoarele cuvinte ce conținu putemă dice, istoria trecutului să a vitorelui:

„Dară tu vel refusa, și totu déuna te vel adă pentru resbunarea ta lăngă tiranul și abusatorul, credindu că facendu nefericiști te vel ușura. Nu, a cesta este blestemul teu. Tu sclavu și miseru vel fi, dară invierea creștinului va fi recompensa ta. — Patria românului nimine ou i-o pote contopi, dreptul gintelor este acolo pentru apărarea sea.“

Diaciu din Pesta Concordia, între multe alte lucruri bune și însemnate dice în no. de la 13-23 Aprilie.

„Dorim se ne spună Magiaril dacă și ei base și legături pe temeiul cărora se simtă în putere a contopi uă țără? Noi ținemă tare că Transilvania fără invuirea Românilor în vecil vecilor nu se va uni cu Ungaria.

„Națiunea română a înveștat multă de la frații magiaril; ea chiaru cu a ceea-ști țără și constanță va sta morții pe lăngă legile din 1863-4 prevenindu se alipescu magiaril de cele din 1848.

„Se înșelă forte toți aceia cari cugătă că națiunea română se va lăpeada de acușitul din 1863-4, căci numai între barierile aceleru legături posibile împăcarea, dară altmentre nici de cătă.

„Vremu prin acestea se spanemă d-lul C. Teleki din „Pesti Napló“ și fusionistul din „Hon“ cumă că în desertu se sileșeu, a ne capacita, căci Românilu „ține minte“ și scie că ce e în măna nu e minciună.“

Albina din Viena, suptu titlul „causele drepte voru triunfa!“ profită de inviuărea și dice:

„Cauzele drepte voru triunfa!

„Căndu Românilu ca bună creștină se băză invuirea Salvatorelui lumi, universarea triumfului libertăței universale asupra schiavitutel, dreptăței asupra apesăril, adeverului asupra minciunei, — în așia momente solemnă elu își va aduce nesmintită amintă că și causa naționalității sale române e una de libertate, de dreptate și de adever, că prin urmare ea va trebui se trinufo, și în acăstă dulce convingere prea săntă, cu îndoita bucuriă ne salutăm astă-dăi.

„Cristosu aș inviațu!“
„Salvatorele, dreptatea și adeverul

incorporate, a suferită mórtea pe cruce, a fostu priveghiată la mormentu, și elu a inviată spre ultimirea nemicilor sel. Românilu creștinu făcându astă-dăi închinațione la icona ce reprezinta invierea, vede totu uădată în ea simbolul invierii naționale, garanția triumfului aspiraționilor sale.

„Suntemu peste trei milioane de români în monarchia Austrii, și căndu acea putere morală va găsi resunetul deplinu în totu pepturile române dacă e vorba de cauza naționalității, atunci noi vomu triunfa, chiară și daca naționalitatea ar fi crima, căci nu este și nu poate fi număr ușa mare de temnăție, în cari se încapă atâtă glotă de români. Ușa e, morală produce și minuni, acesta e privilegiul ei!“

„N'amă și demn de numele nostru și de părinții nostri dacă ami purta frie că că ne vomu perde naționalitatea astă-dăi în „seculu naționalităților.“

„Suferește amare din trecutul celu tristu ne suntă dovezi pră elocințe că e mare puterea noastră de viață, nu poate fi sterpită nici de circumstanțele cele mai vitregi, cu atâtă mai vărsosu astă-dăi căndu ele începă și favorabile, avemă totu dreptul a remâne constantă în convingerea noastră că: nu poate peri poporul care nu-ști perde credinția în dreptatea caușelor săle!“

Se salutăm eu respectu, cu minăriță naționale și cu amore frățescă pe frații noștri de peste Carpați cari, acumă ca totu déuna ne învăță a fi Români, și se dicemă cu dinșii ori căruia română.

„Credința ta te va mintui.“

Erl, Mercuri, 19 Aprilie 1867, M. S. Domnitorul, asistat de d. Ministrul afacerilor străine și înconjurătul de casa sa civilă și militară, a primit în audiencă oficială pe d. Czapey, acreditat pe lingă I. S. în calitate de agent și consul general alătă Statelor Unite din America.

D. Czapey a presintată scrisorile săle de creație și a rostită cuvintele următoare:

„Pră Înalțate Domne,

„Am onore și prezintă Măriei-Voストre scrisorile ce mă acrediteză în calitate de consul și agent diplomatic alătă Statelor Unite din America și am primit ordinul de la președinte d'ă încredință pe Înalțimea Voストră despre înalta se stima și amicia sea cordială.

„Voști consideră ca cea mai plăcută a mea datorie d'ă cultiva și de a mărtinind sentimentele de amicie ce există între România și țără pe care am ouăre a o reprezintă, și d'ă face totu ce stă

— Dulcea mea Martă, găndită-te-ai la mine vrădată?

— Dumnezeul meu! ce potu face alta, de nu a mă gândi la timpul trecut? dice ea. Maurice ingenuchiă la genuchile iei, și atrăgându-o spre dinsu: — Da, se ne amintim; se ne gădimu, amica mea, la acea frumosă sărbătoare de vîră căndu mă primi în grădina dumitale, căndu cetezău, nesocotită și culpabilă ce eram, se și răpescu mărturirea unui amoru a căruia nevinovăță făcu se tremure cetezarea mea. Atunci nu'mi era permisă și dice: filfemea mea, și fuguș doborită de remușcare... Dară astă-dăi Marto, ne putemu iubi fără crimă. Lăsă-mă să ceru în genunchie acăstă fericire, de care nu eram demnă atunci!

Plinsetele Martel porniră atunci. — Nu, nu, dice eu, acăstă este cu neputință... Cumă aș putea acumă se te face fericiu?... A! dacă e adeverul că sentință este revocabile, dacă vindecarea este posibile ană!... Pentru astă dată vreū se speră!... Se exceptăm!

— Nu, iubită mea, se nu legămu fericirea animilor noștri de nescă speranță indouitoră... Se ne iubită Marto; se ne găsește viață legală unul de altul, și că va bine-voi se ne surindă în fine,

in putință mea spre a întări aceste legămită de amicie, înăugurare într-unchipu așa de ferire între guvernul meu și acela alătă României.“

Maria Sea a respunsă:

„Domnule Agentu,

„Suntă cu deosebită fericită d'ă vedea potrivită dorinței mele, Statele-Unite reprezentate în România. Imi place a recunoaște interesul ce țără domnește voストre pără janelă națională română, și speru sinceră că timpul va consolida din ce în ce mai multă legămită de amicie ce vină a se stabili între ambele guverne.“

După acăstă, Maria Sea a convorbît cîteva momente cu d. Czapey și cu secretarul d-lui.

D. Czapey și secretarul d-sel

care'l insocia, au fostu conduși la palatul și recunoscu la otelul consulatului

generală alătă Statelor Unite cu ceremonialul obiceinuit.

(Monitorul).

DUSSELDORF 8/9 Aprilie.

Domnule Redactore,

V-am promisă plecându din București se vă comunică impresiunile vo斯特iui meu; îmi voiține promisiunea, de și cu anevoie, căci mă aflu aici într'uă societate plină de plăceri variate, și vă mărturesc că-mi este atâtă de dulce de a le gusta, în cîtuă a le descrie, său a vă vorbi de drumul meu de la Giurgiu la Dusseldorf, îmi pare unu lucru incomparabile cu starea spiritului meu.

Am plecatu din București într'uă diligință Austriacă, am observată că caii cei mai buni prin poștie suntu și companie Austriace, la Giurgiu am trasu la unu otel ținută de Austriaci; kelneru în susu, kelneru în josu; am măncat și șotul său băută bere; de aci n'am imbarcatu pe unu batelă iarăși austriacă care ne-a dusu de la Giurgiu la Bazias, ... Si m'am intrată tare întrebându-mă: Pentru ce totu ce e bună și civilisată în țără noastră trebue se fi opera străinului? Căndu vomu scăpa de acăstă tutelă militară? Căndu vomu scăpa de acăstă tutelă militară? Căndu vomu putea și noi ore se ne facem singuri trebile, și se profităm și noi uă dată de tesaurele României?

Mare cestiu, care ar trebui se ne ocupe multă mai multă de cătă pașionale și infructuoase lupte de partite, ce n'au la noi nici uă rațune de a fi, și care nu ne aducă de cătă uă mare confuziune în spirite s'unu discredită ruinatoru în intru și'n afara. Nu este tristă, în adevăr, se vădă cine-va că pe acăstă gigantică Dunăre care înconjură jumătate România, care ar trebui se fi poporată de porturile noastre și animată de flotile române, abia se dărescă peici pe coale căte

său se ne dobore. Sprijină unul de altul, vomu si fericiți.

— A! nu me pune în șpital; ce-aqă putești pentru dumniata, Dumnezeul meu?

— Ce-aqă putea fi, nobilea mea Marta?... Vezi fi sufletul meu, conștiința mea, virtutea mea... Ce aș putea face d'acumă înainte fără tine?... Sei tu unde am plecatu aceste săse lungi lune ce ață trecut? Aci, lăngă tine, unde veniamu tremurându se mă rogă lui Dumnezeu pentru viață ta, pe acestu drumu unde me conduceam cu găndirea ta, care me urma în pustiul meu... Tu esci și mea! In flă-ce și, în flă-ce oră în secretul dăsperării mele, m'am luptat se te smulgă de la moarte; am făcutu violină cériful pentru a te reține lăngă mine; nu me părăsi, tu esci și mea!... Șapă! nu suntu eu acela ce teji-am descoperită amorul... Cutză dăru a spune că nu esci a mea...

Tristă fu nunta loră, par că Tristeja, și în fericirea iei trebuea se resimptă falitatea acestui nume pe care uă fantasie durerosă ilă legase de viață iei.

(Sfîrșitul). P. Albane.

uă miserabile barcă, căci toti sciu ne-norocirea ce se întâmplă singurei noastre vapore, eșită de mai dăună-dii din scheala de construcție.

Mărturisescu, Domnule Redactore, că cu totă caritatea mea creștină, aceste cugetări de gelosie pastrică nu m'au predispusă să împărtăști tristețea care domnește astă-di în totu imperiul Austriacu. Niciu nu este mai tristă, în adevăr, de cău aspectul acestui Statu, de la Bazias pînă la Salzburg. Bogatatele câmpii ale Ungariei ce le străbate drumul de feru; Pesta, uădinoară atâtă de animată; Wiens chiaru pe care amu văzutu este unu anu său două plină de mișcare și de viață, totul mi s'a părutu, astă dată, tristă, acoperită de doliu și plină de desparte. Ar dice cineva că umbrele sinerante de la Sadowa s'a intinsu peste totu cetățile Austriei și se reproducă pe totu fisionomiele filorū sei.

O! Nu credu se fiă uă mai mare norocire pentru unu poporū de cău a se simți slabu și umilitu.

Fisonomia generală era cu totulă alta indată ce ajunserămă în Bavaria: aerul mai dulce, peisagele mai dimbitore, uă ardore unanima la lucru, pământurile cultivate, câmpurile înverzite, orașele animate, în fine, iluziune său realitate, de la Salzburg la Dusseldorf, totu imi pără voiosu, fericit, triumfatoru ca victoria.

A! Ce departe sătemu moralmente și materialmente de perfecțiunea civilizației Occidentului! — Si nu vom avea-o nici uădată acea civilizație, pe cău timpu nu vomu perde gus-tul depravatul alu luxului ruinătoru; pe cău timpu nu vomu si mai se-veri asupra probității și moralității ce trebuie se domnescă în societatea năstră, în familiile năstre, mai cu sămă, căci familia formeză societatea; pe cău timpu în locu de a stigmatiza abusurile, vomu incuragia viciul și desordinea subu tōte forme; pe cău timpu vomu desprețui munca, vomu nesocoti legile, și nu vomu avea simțul dreptului și alu datoriei; pe cău timpu nu vomu perde sumurile de aristocrație și aristocrație, și nu vomu înțelege că astă-di nu mai poate exister de cău uă singură nobletă în societate: nobleșa inteligenței și a animii; pe cău timpu frumosu bărbătu, uă fisionomie blandă și inteliginte, uă Principe liberale și ale cărui numerose calități i-așu atrăsă marea poporitate de care se bucură în Belgia și chiaru în Europa.

— Unu poetu fatalistu ar dice că era în destinata acestui Principe a năfi străină României: neputendu priimii corona ce-i oferia Români trebui mai tărgiu se deviă cumanatul suveranului loru.

Așu mai avea multe de disu asupra impresiunii ce mi-a produsu au-gusta familie și Domnitorul nostru,

me temu însă de reaua interpretare ce amioii aru putea da cuvintelor mele, și pe cău Principe de Hohenzollern nu au necesitate de a fi linguiști, pe atâtă nu intră nici în obiceiurile mele de a linguiști pe nimeni, cău de mare și de puteriu aru fi cine-va. — Voiu adăogi numai că e anevoie de a-și închipui uă familie mai demă, mai patriarcă, mai regale-

mente nobile decătă acea-a de care Domnitorul Românilor a avutu cu-ragul de a se despărți, afiându că unu popor de 5,000,000 de omeni și aspirațiunile tutură Românilor ilă alesescă peatră-i încredință destina-tele selle.

Mâne plecă la Berlin, și speru că voi avea timpul de a ve serie și din acea Capitale.

Ilovescu.

MINELE DE SARE

Uă gravă cestiune pentru financiile

terei este acea-a ce voimă s'o punemă

de electorele Carolu-Theodoru și pre-

făcută la 1823 de regele Fredericu

Guilliaume al III, fu multu timpu in-

credință direcțiunei celebrului Cor-

nelius, și este cunoscută în totă Ger-

mania și chiaru în străinătate. Turis-

tul pote visita astă-di în Dusseldorf

cele mai frumose galerii de tablouri.

Indată după sosirea năstră, furamă

presintă A. S. R. părintele Domni-

torul și invitați a prindă a două di-

la Palatul pentru a serba în familia,

după expresiunea A. S. chiaru, aniver-

sarea lui Carol I. Afără din familia

Principelui și oficerii palatului, nu asis-

tau la acăstă serbare decătă misiunea

română și mai mulți oficeri români

veniși din Berlin pentru a felicită pe

Alteța Sea.

A ve descrie în detaliu bună-voi-

torea simpatie, amabila cordialitate cu

care amu fostu priimă, și atențiu-

nile delicate de cari suntemu încon-

jurați, nu ar fi altu decătă a ve re-

pețea ceea ce vă spusă deja de uă

mie de ori amicii nostri comuni, ve-

chii comisari, cărora datorimă în mare

parte pe Carol I, și cari au priimă

este acumă unu anu, de la Princepele

de Hohenzollern și augusta sea fa-

milie acea-si ospitalitate cu care ne

onoră astădi pe noi.

A. S. R. părintele Domnitorului a

bine-voită a ne adresa numeroase ces-

tiuni asupra augustului seu fiu, asu-

pra României, asupra armatei, asupra

situației noastre politice și finan-

ciu: amu responsu pe cău amu pu-

tutu mai bine, și cuvintele noastre pă-

reau a-i produce uă viuă satisfacție.

Acestu Princeps luminat, liberale și

amicu alu progresului, iubescu cu sin-

ceritate tăra năstră, și dacă edificiul

nostru se va consolida, nimeni mai

multu decătă dēnsulă nu se va bu-

căru de sucesul Românilor. A. L.

Principesele mama și sora Domnit-

orul, precum și frații A. S. ne fă-

căru asemenea onoarea de a ne adre-

sa cuvântul la fiă-care din noi în

parte, și de mai multe ori, asicură-

ndu-i de amorul și devotamentul Ro-

mânilor pentru Carol I, pă iubi-

lul loru și frate, vedură stră-

lucindu pe nobilele loru fisionomi și

risulă amestecată de laerimi ca a-

cele de care vorbesce marele poetă

alu Iliadei.

Corona regale ar părea unu or-

namentu naturală pe frumosa și no-

bila frunte a principesei Maria de Ho-

henzollern, fidanțata Comitelui de Flan-

dra. Comitele elu insu-si este unu

frumosu bărbătu, uă fisionomie blandă

și inteliginte, uă Principe liberale și

ale cărui numerose calități i-așu atra-

suș marea poporitate de care se bu-

căru în Belgia și chiaru în Europa.

— Unu poetu fatalistu ar dice că

era în destinata acestui Principe a nu

fi străină României: neputendu priim-

ii corona ce-i oferia Români trebui

mai tărgiu se deviă cumanatul

suveranului loru.

Așu mai avea multe de disu asupra

impresei ce mi-a produsu au-

gusta familie și Domnitorul nostru,

me temu însă de reaua interpretare

ce amioii aru putea da cuvintelor

mele, și pe cău Principe de Hohen-

zollern nu au necesitate de a fi lin-

guși, pe atâtă nu intră nici în obi-

ceiurile mele de a linguiști pe nimeni,

cău de mare și de puteriu aru fi

cine-va. — Voiu adăogi numai că e

anevoie de a-și închipui uă familiie mai

demă, mai patriarcă, mai regale-

mente nobile decătă acea-a de care

Domnitorul Românilor a avutu cu-

ragul de a se despărți, afiându că

unu popor de 5,000,000 de omeni și

și aspirațiunile tutură Românilor ilă

alesescă peatră-i încredință destina-

tele selle.

Mâne plecă la Berlin, și speru că

voi avea timpul de a ve serie și

din acea Capitale.

Ilovescu.

MINELE DE SARE

Uă gravă cestiune pentru financiile

terei este acea-a ce voimă s'o punemă

de electorele Carolu-Theodoru și pre-

făcută la 1823 de regele Fredericu

Guilliaume al III, fu multu timpu in-

credință direcțiunei celebrului Cor-

nelius, și este cunoscută în totă Ger-

mania și chiaru în străinătate. Turis-

tul pote visita astă-di în Dusseldorf

cele mai frumose galerii de tablouri.

Indată după sosirea năstră, furamă

presintă A. S. R. părintele Domni-

torul și invitați a prindă a două di-

la Palatul pentru a serba în familia,

după expresiunea A. S. chiaru, aniver-

sarea lui Carol I. Afără din familia

Principelui și oficerii palatului, nu asis-

tau la acăstă serbare decătă misiunea

română și mai mulți oficeri români

veniși din Berlin pentru a felicită pe

Alteța Sea.

A ve descrie în detaliu bună-voi-

torea simpatie, amabila cordialitate cu

care amu fostu priimă, și atențiu-

nile delicate de cari suntemu încon-

jurați, nu ar fi altu decătă a ve re-

pețea ceea ce vă spusă deja de uă

mie de ori amicii nostri comuni, ve-

chii com

